

[Justitsministeren.]

for domstolene. De to deltagere i diskussionen i fjernsynet var svært enige om, at det er bedre at have en ordening, der i praksis virker godt, om den end i teorien er behæftet med visse mangler, end det er at have en i teorien særdeles fin ordening, der ikke virker, som den skal.

Jeg synes, det ærede medlem hr. Thestrup havde helt ret i, at det er rimeligt at pege på, hvorvidt det overhovedet er formålstjenligt at have denne skarpe adskillelse mellem de 3 magtgrupper i samfundet. Jeg har før brugt det udtryk, at man kan ikke skille disse 3 magtgrupper op i 3 kasser, der ingen berøringsflader har, men i forsoget på at opbygge den i princippet helt rigtige ordening med en helt uafhængig dommerstand, uafhængig også i spørgsmålet om udnævnelse, ser jeg netop et forsøg på at få domstolsbeføjelserne skilt ud som en gruppe for sig, der ikke har berøringsflader til de øvrige grupper, og sådan noget tror jeg ikke er praktisk gennemførligt.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen og for øvrigt også det ærede medlem hr. Thomas Have og det ærede medlem hr. Poul Dam pegede efter min mening helt rigtigt på den fordel ved det system, vi har, nemlig at folketinget giver den bedste garanti for en virkelig saglig forvaltning af spørgsmålet om dommernes udnævnelse. Folketinget, det af folket valgte lovgivende organ, er og skal være den bedste garant for, at den til enhver tid siddende, politisk udnævnte justitsminister forvalter sit embede forsvarligt. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen i, at den justitsminister, der ville forvalte embedet på en vilkårlig og usaglig måde, ville ikke komme ret langt; han ville ikke få lov til at sidde her ret længe; et nogenlunde enigt folketing ville nok være tilbøjelig til at bede ham gå sin vej, fordi han ikke røgtede sin opgave, som han skulle.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen pegede på det ønskelige i at få advokater ind i dommerstanden. Jeg er slet ikke uenig med det ærede medlem. Jeg tror, at mange advokater kunne tilføre dommerstanden visse saglige kvalifikationer, men der er vanskeligheder i forbindelse med den sag. Den største vanskelighed er vel nok den, at takket være vore lønningers højde

er der ikke mange kvalificerede advokater, der fristes til at søge dommerembeder — den erfaring har vi jo gjort. Jeg vil gerne føje til, at justitsministeriet ser meget gerne, at kvalificerede advokater søger ledige dommerstillinger.

Dernæst spurgte det ærede medlem hr. Thisted Knudsen mig, om jeg kan oplyse, hvor mange tredjeinstansbevillinger justitsministeriet siger nej til. Det er jeg ikke i stand til på stående fod, men jeg forstår, det er meningen, at der skal nedsættes et udvalg, og her vil jeg fremkomme med det statistiske materiale, som udvalget måtte ønske, og som vi er i stand til at komme med, ligesom jeg i udvalget kan svare på en hel del af de andre spørgsmål, som har været inddraget i debatten. Jeg tror, jeg vil indskrænke mig hertil.

Ordføreren for forslagsstillerne (Johan Asmussen): Bortset fra det ærede medlem hr. Poul Dam kan jeg jo takke alle de ærede ordførere både for den interesse, hvormed de har beskæftiget sig med det fremsatte forslag, og for den konklusion, de er kommet frem til. Jeg skal ikke gå i enkeltheder og derved forlænge debatten unødvendigt, men jeg kan ikke undlade at udtrykke min glæde over, at resultatet er — det forekommer mig at være fastslået — at man i og for sig er enig om, at der er et problem, og at det vil være på sin plads at søge at nærme sig en løsning af det problem og gøre det nu under en eller anden form på grundlag af det forslag, som vi har fremsat.

Der var nogen forskel på den entusiasme, hvormed de forskellige ordførere sluttede sig til forslaget. Mest treven, forekom det mig, var tilslutningen fra den ærede socialdemokratiske ordfører og i et vist naturligt samspil fra den højtærede justitsminister. På den ene side forbavser denne trevenhed fra regeringspartierne og justitsministerens side mig ikke. På den anden side havde jeg — og ikke kun fordi vi har fremsat forslaget — gerne set og ville have glædet mig særligt over, hvis man også fra den side havde sluttet sig til forslaget og dets videre sigte med noget større varme. Jeg kan ikke lade være med at sige, at i samme grad som man netop fra det regerende partis side og fra den udøvende justitsministers side er uvilligt indstillet over for den tanke, der